

सिद्धकः

भ्रामणं वायुवीजेन यथानुक्रमयोगतः ।
तन्मन्त्रं यन्त्रं आलिख्य सिद्धकर्पूरकुङ्कुमैः ।
उद्यौरचन्दनाभ्यान्तु मन्त्रं संश्रितं लिखेत् ।
क्षीराज्यमधुतोयानां मध्ये तद्विहितं भवेत् ॥
पूजनं पूजनादौमात् भ्रामितः सिद्धिदो भवेत्
भ्रामितो यदि न सिद्धः स्याद्रोधनं तस्य कारयेत्
सारस्वतेन बीजेन संपुटीकृत्य संजपेत् ।
एवं रुडे भवेत् सिद्धो न चेदेतद्दशौकुर ॥
अलक्तचन्दनं कुष्ठं हरिद्रा मादनं शिला ।
एतैस्तु मन्त्रमालिख्य भूर्जपत्रे सुशोभने ।
धार्थिकण्ठे भवेत् सिद्धः पीडनं वास्य कारयेत् ॥
अधरोत्तरयोगेन पदानि परिजप्य वै ।
ध्यायेच्च देवतां तद्वत् अधरोत्तररूपिणीम् ॥
विद्यामादित्यदुग्धेन लिखित्वाक्रम्य चाङ्गुणा
तथाभूतेन मन्त्रेण होमः कार्यो दिने दिने ॥
पीडितो लज्जयाविष्टः सिद्धः स्यादथ पीपयेत् ।
बालायां नित्यं बीजं आच्यन्ते तस्य योजयेत् ॥
गोक्षोरमधुनालिख्य विद्यां प्राणी विभावयेत् ।
पीपितोऽयं भवेत् सिद्धो न चेत् कुर्वीत
शोषणम् ॥
हाभ्यान्तु वायुबीजाभ्यां मन्त्रं कुर्वीत हिदभिर्णम्
एषा विद्या गले धार्या लिखित्वा वरभस्मना ॥
शोषितोऽपि न सिद्धः स्यात् दहनोद्योगि-
बीजतः ।
आग्नेयेन तु बीजेन मन्त्रस्यैकैकमक्षरम् ॥
आच्यन्तमध ऊर्ध्वं योजयेद्वाहकमीणि ।
ब्रह्महृत्स्य तैलेन मन्त्रमालिख्य धारयेत् ॥
कण्ठदेशे ततो मन्त्रः सिद्धः स्याच्छङ्करोदितम् ।
इत्येतत् कथितं सम्यक् केवलं तव भक्तितः ॥
एकेनेव कृतार्थः स्याद्वह्नुभिः किमु सुमते ॥”
इति तन्त्रसारः ॥ ७ ॥
सिद्धिविशिष्टः । स च चतुस्त्रिंशद्विधः । यथा,—
“चतुस्त्रिंशद्विधः सिद्धः सर्वकर्मापकारकः ।
तमुपैति स्वयं सिद्धं भक्तस्तु नैव वाञ्छति ॥
हात्रिंशद्विधं सिद्धं सर्वसाधनकारणम् ।
मन्त्रुष्ठात् श्रूयतां नन्द सिद्धमन्त्रं गृह्णाण च ॥
अणिमा लघिमा पाप्मिः प्राकास्य महिमा तथा
इंशित्वं वशिष्ट्वं तथा कामावसायिता ॥
दूरश्रवणमेवेति परकायप्रवेशनम् ।
मनोयायित्वमेवेति सर्वज्ञत्वमभोषितम् ॥
वक्रिस्तम्भं जलस्तम्भं चिरजीवित्वमेव वा ।
वायुस्तम्भं सुतृपिपासानिद्रास्तम्भमेव च ॥
कायशब्दश्च वाक्सिद्धं मृतानयनमोषितम् ।
शरीरानां कारणश्चैव प्राणाकर्षणमेव च ॥
प्राणानां पदानञ्च लोभादीनाञ्च स्तम्भनम् ।
इन्द्रियाणां स्तम्भनञ्च बुद्धिस्तम्भनमेव च ॥”
इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ७८।२०-२२
सिद्धकः, पुं, (सिद्ध इव । इवार्थं कन् ।) सिन्धु-
धारः । शालः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
सुश्रुते । ५ । ३ ।
“धवाश्वकर्णासनपारिभट्ठां
सपाटलाः सिद्धकमोचकौ च ॥”)

सिद्धम

सिद्धकामेश्वरी, स्त्री, (सिद्धा कामेश्वरी ।) कामा-
ख्यायाः पञ्चमूर्तान्तर्गतप्रथममूर्तिः । तस्या
रूपं यथा, कालिकापुराणे ६९ अध्याये ।
“रविशशियुतकर्णा कुङ्कुमापीतवर्णा
मणिकनकविचित्रा लोलकर्णा चनेत्रा ।
अभयवरदहस्ता साक्षसूत्रप्रशस्ता
प्रणतसुरवरीश सिद्धकामेश्वरी सा ॥
अरुणकमलसंस्था रत्नपद्मासनाख्या
नवतरुणशरीरा मुक्तकेशी सुहारा ।
श्रवणद्वि पृथुतङ्गस्तन्ययुग्मा मनोघ्रा
शिशुरविसमवस्था सिद्धकामेश्वरी सा ॥
विपुलविभवदात्री स्मरवक्त्रा, सुकेशी
दलितकरकदन्ता सासिचन्द्रावनम्रा ।
मनसिजट्टादिस्था योनिमुद्रालसन्ती
पवनचलनशक्ता संयुतस्थानभागा ॥”
सिद्धगङ्गा, स्त्री, (सिद्धा गङ्गा । ‘कचित् सिद्धजना-
कीर्णां पश्य मन्दाकिनीं नदीम्’ रामा० २ ।
८५।८। इत्युक्तेः सिद्धसेविता गङ्गा इति वा ।)
मन्दाकिनी । इति जटाधरः ॥
सिद्धजलं, स्त्री, (सिद्धं पक्वं जलं यत्र ।) काञ्चि-
कम् । इति हारावली ॥ (सिद्धं जलमिति ।)
पक्ववारि च ॥
सिद्धदेवः, पुं, (सिद्धो देवः ।) शिवः । इति शब्द-
रत्नावली ॥
सिद्धधातुः, पुं, (सिद्धो धातुः ।) पारदः । इति
त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धपीठः, पुं, (सिद्धः पीठः ।) सिद्धस्थानम् ।
यथा—
“जातो लज्जवलिर्यत्र होमो वा कीटिसंख्यकः ।
महाविद्याजपः कीटिः सिद्धपीठः प्रकीर्तितः ॥”
इति तन्त्रम् ॥
सिद्धपुरः, स्त्री, (सिद्धं पुरम् ।) भूगोलस्याधो-
देशविशेषः । यथा,—
“लङ्का कुमर्थे यमकीटिरस्याः
प्राक्पश्चिमे रोमकपत्तनञ्च ।
अधस्ततः सिद्धपुरं सुमेरुः
सौम्येऽथ यास्ये वडवानलञ्च ॥
कुङ्कुतपादान्तरितानि तानि
स्थानानि षड्गोलविदो वदन्ति ॥”
इति सिद्धान्तशिरोमणिः ॥
सिद्धपुण्यः, पुं, (सिद्धप्रियं यन्त्रसिद्धं वा पुण्यमस्य)
करवीरहृत्तः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धप्रयोजनः, पुं, (सिद्धानां प्रयोजनं यत् ।)
गौरसर्पः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धमन्त्रः, पुं, (सिद्धो मन्त्रः ।) सिद्धप्राप्तमन्त्रः ।
यथा, ब्रह्मवैवर्ते श्रीकृष्णजन्मखण्डे । ७८।२१ ;
२७—२८ ।
“हात्रिंशद्विधं सिद्धं सर्वसाधनकारणम् ।
मन्त्रुष्ठात् श्रूयतां नन्द सिद्धमन्त्रं गृह्णाण च ॥”
“धोम सर्वेश्वराय सर्वविघ्नविनाशिने मधुसूद-
नाय स्वाहेत्येवं मन्त्रश्च सर्वेषां कल्पपादपः ।
सामवेदे च कथितः सिद्धानां सर्वसिद्धिदः ॥

सिद्धा

अनेन योगिनः सिद्धा मुनिन्द्राय सुरास्तथा ।
शतलज्जपनेनैव मन्त्रसिद्धिर्भवेत् सताम् ॥”
सिद्धमोदकः, पुं, (सिद्धान् मोदयतीति । मुद +
णिच् + खल ।) तवराजोद्भवखण्डः । इति
राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धयोगिनी, स्त्री, (सिद्धा योगिनी ।) योगिनी-
विशेषः । इत्यपराजितास्त्रीचम् ॥ (यथा,
कथासरित्सागरे । ३७ । १६१ ।
“इत्युक्त्वैव गतायाञ्च तस्यां सा सिद्धयोगिनी ।
तत्प्रतीचातङ्गेतोर्मामवोचदन्त्यमोचिनी ॥”)
सिद्धरसः, पुं, (सिद्धो रसः ।) पारदः । रससिद्धः ।
इत्यजयपालः ॥
सिद्धरसः, त्रि, (सिद्धो रसो यस्य ।) धातुप्रभृतिः ।
इति मेदिनी ॥
सिद्धविद्या, स्त्री, (सिद्धा विद्या ।) महाविद्या-
विशेषः । यथा,—
“काली तारा महाविद्या पीडशी भुवनेश्वरी ।
भैरवी क्लृप्तमस्ता च विद्या धर्मावती तथा ॥
वगलामुखी सिद्धविद्या मातङ्गी कमलाम्बिका
एता दश महाविद्याः सिद्धविद्याः प्रकीर्त्तिताः ॥”
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसलिलं, स्त्री, (सिद्धं पक्वं सलिलं यत्र ।)
काञ्चिकम् । इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धसाधनं, स्त्री, (सिद्धस्य साधनम् ।) सिद्धस्य
वस्तुनः साधनम् । साध्यवत्त्वानिश्चयसत्त्वेऽप्यनु-
मानम् । यथा,—
“अतएव न स्वरूपासिद्धिः सिद्धसाधनं वा ।”
इति सिद्धान्तलक्षण जगदीशः ॥
सिद्धसाधनः, पुं, (सिद्धानां साधनमस्मादिति ।)
गौरसर्पः । इति राजनिर्घण्टः ॥
सिद्धसाध्यः, पुं, (सिद्धात् साध्यः ।) मन्त्रविशेषः ।
यथा,—
“सिद्धसिद्धो यथोक्तेन द्विगुणात् सिद्धसाध्यकः ।
सिद्धसुसिद्धोऽर्द्धजपात् सिद्धारिर्हन्ति बान्धवान् ॥”
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसिद्धः, पुं, (सिद्धात् सिद्धः ।) मन्त्रविशेषः ।
यथा,—
“सिद्धसिद्धो यथोक्तेन द्विगुणात् सिद्धसाध्यकः ।
सिद्धसुसिद्धोऽर्द्धजपात् सिद्धारिर्हन्ति बान्धवान् ॥”
इति तन्त्रसारः ॥
सिद्धसिन्धुः, स्त्री, (सिद्धसेविता सिन्धुः ।) गङ्गा ।
इति त्रिकाण्डशेषः ॥
सिद्धसुसिद्धः, पुं, (सिद्धात् सुसिद्धः ।) मन्त्र-
विशेषः । अस्य प्रमाणं सिद्धसाध्यशब्दे द्रष्टव्यम् ।
सिद्धसेनः, पुं, (सिद्धा सेना यस्य ।) कार्तिकेयः ।
इति शब्दरत्नावली ॥
सिद्धसेवितः, पुं, (सिद्धैः सेवितः ।) वटुक-
भैरवः । इति तस्याष्टोत्तरशतनामस्तोत्रम् ॥
सिद्धजनोपासिते, त्रि ॥
सिद्धा, स्त्री, (सिद्ध + क्तः । टाप् ।) ऋद्धिः । इति
राजनिर्घण्टः ॥ योगिनीविशेषः । यथा, जातक
दौपिकायाम् ।